

REAȚIA APĂRĂTORULUI LA COMUNICATUL DE PRESĂ PUBLICAT DE PROCURATURA GENERALĂ CU TITLUL

„Fost șef de secție din cadrul Parlamentului, condamnat pentru folosirea unei diplome de studii false”

Apărarea confirmă faptul că Toma Dan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1)CP și a fost condamnat la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 300u.c. (6000MDL), însă consideră că această sentință este ilegală iar după 25.04.2016, dată la care va avea loc pronunțarea definitivă a deciziei Curții de Apel Chișinău, o va contesta cu recurs la Curtea Supremă de Justiție.

Instanța afirmă că Toma Dan a deținut și a folosit o diplomă falsă, dar nu și faptul că el a confecționat-o. În privința confecționării instanța a constatat că nu este stabilit acest fapt deoarece există dubii cum că Toma Dan ar fi confecționat-o.

Considerăm Sentința și Decizia CA neîntemeiată deoarece se bazează doar pe probe indirecte și care nu sunt pertinente la caz. Ori vina condamnatului se bazează pe o expertiză a înscrisurilor care a fost efectuată în lipsa unor modele de comparație unde expertul expres indică în concluzia sa: „Cel mai probabil, blancheta actelor în discuție examinate în cadrul acestei expertize: - Diploma de studii cu seria și nr. AC-II-96 nr.885 și anexa-extrasul din 28.05.1996, pe numele lui Toma Dan Vasile de la numele Institutului Internațional de Management, Bussines și Drept din or. Slaveansk – nu corespund celor autentice de acest tip, după modul de executare și elementele de bază și de completare a formularelor. **În lipsa unui model de diplomă autentică eliberată de instituția de învățământ în cauză, nu mă pot expune cert la această întrebare.**”

O altă probă în susținerea învinuirii este răspunsul instituțiilor din RM la care a lucrat Toma Dan în perioada 1993-1996 prin care afirmă că în această perioadă Toma Dan nu a beneficiat de concedii de studii. Analizând prin prisma unui arbitru independent aceste probe apare întrebarea, - ce demonstrează ele? Răspunsul este unul – ele demonstrează faptul că condamnatul nu a beneficiat de concediu de studii. Și nici de cum că condamnatul nu a studiat, ori nu este exclus faptul că ar fi putut studia și în lipsa unui ordin scris, oficial înregistrat referitor la acest tip de concediu. Lipsa acestor ordine înregistrate vorbește despre faptul imperfecțiunii exercitării funcțiilor de către personalul instituțiilor ce se ocupau de acest domeniu la acel moment mai mult că în fișa de post există o înscriere despre un concediu ce coincide cu perioada când condamnatul se deplasa la studii însă nu este specificat ce tip de concediu este. Totodată e necesar să fie menționat faptul că conform Procesului verbal de examinare, întocmit de anchetă și anexat la dosar ca pagina 146¹, se constată ca jurnalul de ordine în arhivă nu a fost găsit.

La dosar lipsesc careva probe directe ce ar proveni nemijlocit de la Instituția de învățământ care a eliberat diploma. Însă există un răspuns al Procuraturii din Ucraina care spune că instituția a fost închisă începând cu luna iulie 1996, dată ulterioară eliberării diplomei (mai 1996) iar la arhive nu au acces în legătură cu conflictul armat din estul Ucrainei. Deci partea ucraineană nu a putut furniza informație care ar confirma sau ar nega faptul că Toma Dan a studiat la acea instituție prin urmare apărarea consideră că nu este constatat că condamnatul nu a făcut studii la instituția de învățământ din Slaveansk.

De asemenea una din probe este și răspunsul Ministerului de Învățământ din Ucraina care confirmă faptul că asemenea instituție de învățământ și-a desfășurat activitatea academică în orașul Slaveansk însă nu dispunea de acreditare. Aprecierea apărării acestor probe este că nici în RM și

nici în Ucraina nu era obligatorie acreditarea la momentul când a studiat și a finisat studiile condamnatul, acest fapt este demonstrat de alte acte din dosar, însă chiar dacă această acreditare ar fi fost necesară această circumstanță este relevantă doar în partea ce ține de **recunoașterea sau nerecunoașterea acestei diplome** ca act ce confirmă deținerea studiilor superioare și nici de cum că actele eliberate de instituțiile neacreditate ar fi false.

Referitor la instituția de învățământ și absolvenții ei ținem să menționăm că în această instituție au învățat și au absolvit foarte mulți studenți care activează pe teritoriul Ucrainei în baza diplomelor primite însă la materialele dosarului au fost anexate materiale în privința a două situații când absolvenții acestei instituții sau ciocnit cu probleme la angajare pe teritoriul Rusiei, deoarece Rusia nu recunoștea diplomele eliberate de această instituție de învățământ. Cazuri care au generat în litigii de judecată și care pînă la urmă le-au dat câștig de cauză absolvenților. Ambele au fost anexate la materialele dosarului însă una a fost interpretată greșit în favoarea acuzării, prin ruperea și reținerea din context doar a poziției acuzării iar alta fiind respinsă în instanța de fond ulterior anexată în apel a fost neglijată de această instanță.

Consider că atât instanța de fond cît și cea de apel au emis hotărâri neîntemeiate deoarece nu a examinat cauza din toate aspectele reducând-se doar la poziția acuzării fără să țină cont de poziția și probele apărării și fondul cauzei fapt ce ne determină să contestăm în continuare aceste acte la organele ierarhic superioare inclusiv la Curtea Europeană a Drepturilor Omului dacă va fi cazul.

Cu respect Apărător Nicolae STRULEA